

ning af penge. Det er ikke nok, at man måske bare tror noget om, hvad det egentlig er, de skal. Der *skal* være en mistanke om, at her vil man hvidvaske penge.

Så kan man spørge, hvornår en banksats eller en anden ved dét. Hvornår har man en sådan konkret mistanke om, at det er hvidvaskning af penge? Jamen det har man jo kun, hvis man har en fornemmelse af, at de, man sender pengene til, er nogle, der er involveret i terror, og det var derfor, jeg kom med eksemplet med Al-Qaida, for det er noget, som alle har kendskab til.

Men der er altså ikke, som i det eksempel, der kom fra fru Anne Grete Holmsgaard, tale om, at fordi en person kommer ind og vil sende nogle penge til sin palæstinensiske moster, skal bankpersonalet være ekstra oppe på dupperne og sidde og ryste på hænderne og så sige, jamen så må jeg hellere begynde at ringe rundt fra Herodes til Pilatus. Det er ikke dét, der ligger i lovforslaget. Der *skal* være en mistanke om, at det er hvidvaskning af penge.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Efter min vurdering er der jo meget stor forskel på, om man udsender politiske signaler til nogle bestemte organisationer og personer om, at de skal være særlig opmærksomme på et eller andet, eller om man laver en konkret lovgivning, hvor der står noget så bredt som: »Såfremt der er mistanke om, at en transaktion har eller har haft tilknytning til finansiering af terrorisme, skal virksomheden undersøge transaktionen nærmere.«

Det er faktisk meget bredt, og det er faktisk fuldstændig u håndterligt for den enkelte person og de virksomheder, som er omfattet af det her. Det er simpelt hen ikke rimeligt at pålægge folk det arbejde, og det er heller ikke rimeligt at udsætte så mange borgere for en ubegrundet mistanke, som man kan blive udsat for, hvis de ansatte inden for den finansielle sektor osv. rent faktisk tager det her bogstaveligt, som det står i loven.

Kl. 17.00

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen, fg.):

Jeg medgiver, bl.a. på grund af den debat, vi har lige nu, at der i hvert fald er et behov for, at vi får det her præciseret under udvalgsbehandlingen, for der skal ikke herske nogen tvivl om, at det ikke er regeringens hensigt at forsøge at gøre

det her voldsomt besværligt for de medarbejdere, der bliver berørt af det her lovforslag.

Det er et spørgsmål om, at vi bl.a. forsøger at få gennemført noget lovgivning, vi selv har været med til at sige ja til, men det skal selvfølgelig gøres på en måde, så det kan udføres i praksis, og så man ikke forlanger af bankpersonalet, postmedarbejdere og andre, at de nærmest skal have kendskab til alle mennesker på kloden for at finde ud af, om de gør noget rigtigt eller forkert.

Det er jo også det, jeg forsøgte at sige heroppe fra talerstolen, og det er også det, jeg er sikker på at Økonomi- og Erhvervsministeriet vil være behjælpeligt med i de svar, som givetvis skal sendes over, når udvalget begynder at stille spørgsmål på det her område.

Men der er ingen tvivl om, at vi nok skal sørge for at få afklaret det her, så det foreligger på et klarere grundlag, hvilke retningslinjer personalet har at rette sig efter, så der ikke er tvivl om, hvordan personalet skal reagere i denne her sag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 30: Forslag til lov om ændring af toldloven.

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand):
(Fremsat 13/12 2001).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Freddy Dam (V):

Lad mig indledningsvis sige, at lovforslag nr. L 30 er en del af regeringens antiterrorpakke.

Lovforslaget drejer sig om personer, der rejser ind eller ud af det danske toldområde. Hvis de medbringer modværdien af 15.000 euro, skal de